

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec - Publisher, English editor

Dr. Rudolph M. Susel - Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Mike and Irma Telich, Frank J. Lausche

AMERICAN HOME SLOVENIAN OF THE YEAR 1987 - PAUL KOSIR

NAROCNINA:

Združene države:

\$33 na leto; \$18 za 6 mesecev; \$15 za 3 mesece

Kanada:

\$42 na leto; \$27 za 6 mesecev; \$17 za 3 mesece

Dežele izven ZDA in Kanade:

\$45 na leto; za petkovo izdajo \$25

Petkova AD (letna): ZDA: \$18; Kanada: \$22;

Dežele izven ZDA in Kanade: \$25

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$33.00 - year; \$18.00 - 6 mos.; \$15.00 - 3 mos.

Canada:

\$42.00 - year; \$27.00 - 6 mos.; \$17.00 - 3 mos.

Foreign:

\$45.00 per year; \$25 per year Fridays only

Fridays: U.S.: - \$18.00 - year; Canada: \$22.00 - year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home

6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

Published every Tuesday and Friday except the first 2 weeks in July and the week after Christmas.

No. 53 Tuesday, July 14, 1987

A. B. (Slovenija)

Neresno posnemanje

4. maja 1987 je bila na ljubljanski TV okrogle miza na temo »skupni jugoslovanski kulturni prostor«. Seveda je velik absurd, da se o nesmiselnih stvari resno pogovarja kot o (skoraj) dejstvu. Skupni kulturni prostor je pač odraz skupne kulture, izvirajoče od enotnega jezika, povedano nekoliko poenostavljen. Ne more pa obstajati skupni kulturni prostor kot rezultat šestdesetletnega obstoja neke umetne državne tvorbe povsem različnih narodov, ki vse bolj težijo k lastni osamosvojitvi. Vsaj tisti narodi, ki so v nehvaležni vlogi kolektivnih tlačanov.

Zanimalo me je torej, kaj bodo povedali o tej konstrukciji kulturni veljaki Osterman, Kmecl, Zlobec, Kavčič, Šeligo, pa še Peljhan, Gabrijelčič, Hermanova in Lampret. Razložili naj bi slovensko videnje te zamisli. Skrčen povzetek njihovih misli bi bil sledeč:

Ciril Zlobec. Teza o skupnem jugoslovanskem kulturnem prostoru je nastala kot odpor proti zamisli skupnega slovenskega kulturnega prostora. Po njegovem jugoslovenski kulturni prostor ne obstaja, oz. obstaja le kot vsota posameznih na geografskem položaju Jugoslavije. Obstajati mora koeksistenza posameznih narodov in kultur, pri pojmu enotnega kulturnega prostora, da je nevarnost prekvastitve kulturnih elementov posameznih narodov v cilju nečesa NAD majhnimi narodi. In da pri jugoslovanskem kulturnem prostoru ni skupnega imenovalca. Nesmisel je tudi zaprtost kulturnega prostora znotraj Jugoslavije, da se obstane na jugoslovenskih mejah s poenotenim jugoslovenskim modelom.

Vladimir Kavčič je menil, da se je začelo v drugih republikah razmišljati, kaj bi načelo skupnega prostora pomenilo pri njih. In ker na Kosovu to ne bi bilo sprejemljivo, zato se naj ustvari raje skupni jugoslovanski kulturni prostor. Da je razumljivo, da slovenski kulturni prostor sedaj ni model za vse; jugoslovenski pa da je le kot povezovalec posameznih obstoječih. V nadaljevanju se je dotaknil tudi »jugoslovenske kulture« kot ekvivalenta jugoslovenske nacije, ki šteje že ok. dva milijona pripadnikov. Ali potem lahko rečemo, da bodo pripadniki te nacije najbolj izobraženi in kulturni, ker bo njih jugoslovenska kultra sestavljena iz vrhuncev posameznih narodov?

Marjan Gabrijelčič je menil, da le ne kaže kar tako zavrniti misli o umestnosti nekega zveznega telesa — ministrstva za kulturo, ker da se bo tako učinkoviteje potegovalo za splošne kulturne interese in potrebe v jugoslovenskem merilu. »Zvezni sekretar za kulturo bo udaril po mizi, kadar se bo sprejemoval ukrepe, ki utesnjujejo kulturne delavce!«

Matjaž Kmecl je takoj zavrnil takšno razmišljanje kot čisto iluzijo, da bi s tem kultura kaj pridobila, ali da bi se na tak način stvari hitreje premikale v kulturi ugodnejše smeri. V ozadju te zamisli (o zveznem ministrstvu za kulturo) je nekaj drugega: skupni finančni fondi. In navezujoč se na Gabrijelčevega »ministra, ki bo udaril po mizi«: tak zvezni

Drobtinice, sladke in žaltave

CLEVELAND, O. - V poletju smo — v času počitnic, izletov in romanj.

S počitnicami sem kar zadowoljen, saj jih že nekaj let sem s polno mero širiindvajset ur dnevno uživam. Za vespoložno romanje v Lemont 4. in 5. julija sem se priglasil in vplačal določeni znesek, ker »ata« tega romanja (g. J. Petrič) pravi, da le plačane prijave so veljavne. Ni dosti manjkalo, pa bi voz vozil brez mene. Romarji v vozu bi pogrešali moj kisli obraz in meni doma bi bilo hudo ob mislih, kako se oni na romanju dobro imajo.

Kdo poštenih ni v teh vročih in gnilih dneh žegen? Z mrzlimi pijačami — nedolžnimi in vražjimi — sem se nalival tako dolgo, da mi je prav doli v podnicah vsa brozga menda zmrznila in me po cevi navzgor šegetala. Nisem vedel kaj drugega početi kakor, da sem po oslovsko suho kašljal, tako neusmiljeno kašljal, da me je skrbelo, če se ni že vse droboje raztrgalo. Ženi sem se smilil, ona pa meni, ko reva že ni vedele, katere čaje bi mi še skuhala.

»K zdravniku pojdi, boš kakšno zdravilo dobil, da ti bo vsaj toliko pomagajo, da boš čez pet dni lahko šel na romanje k Mariji Pomagaj,« mi je žena kar naprej prigovarjala.

Jaz pa trmast vztrajam, da k zdravniku ne grem, posnel mi bo najmanj 25 dol., jaz pa bom zato še vseeno krehal. Sem pa šel v lekarino in si kupil veliko steklenico »Formula 44«. Tri dni, točno po predpisih, sem vsakih 6 ur te goste črnine po eno veliko žlico vili v se. Naposled sem bil od tega

minister bo res udaril po mizi, a zato, da se čimpreje zbere denar za kulturno dediščino v neslovenskih okoljih, da se poenoti šolske programe kulturne vzgoje itd. Nadalje je ponazoril finančno stanje slovenske kulture z jugoslovenskim skladom za pšenico, »v katerega daje SRS vsaj toliko kot za svojo kulturo«. Glede skupnih jugoslovenskih programov in prireditev pa je Kmecl menil, da naj bodo takšna sodelovanja res spontana, saj si bo kvaliteta sama odprla poti v druga okolja. Npr. knjiga, dobra gledališka predstava... Prenehati pa je treba s forsiranem pošiljanjem ansamblov za vsako ceno, štetjem tovrstnih prireditev. »Če je zanimanje, plačajmo predstavo iz drugega okolja, a ne plačati to, kar je zgolj vsiljeno!« Sicer pa bodo pičla sredstva — zlasti v luči zveznih omejitvenih ukrepov neizogibno draščično zmanjšala kulturnoumetniške preteke med republikami.

Precej nedomišljeno in z dobršno mero uradnega optimizma je izzvenela razlaga **Bogdane Herman** o potrebi po skupnih kulturnoinformativnih biltenih, ki naj bi krožili po republikah in seznanjali s prireditvami oz. pomembnimi umetniškimi dogodki v raznih okoljih. S stališča RTV se je ogrevala za skupna studija in povezovanje tehničnih moči za skupne jugoslovenske projekte.

Rudi Šeligo je to podprt z določenimi zadržki: če je interes, volja in pripravljenost, potem se naj pripravlja skupne projekte (film, TV, gledališke predstave itd.). Vendar brez formalnih prisil in zlasti upoštevanje nacionalno enakopravnost, »kjer ne bo odrinjenih kultur«.

Na koncu razgovora je **Jože Osterman**, ki je razgovor vodil, podal nek povzetek približno enournega razgovora na temo skupnega jugoslovenskega kulturnega prostora:

— da naj to pomeni odprt prostor, vsoto nacionalnih kultur,

— da je potrebno absolutno nujno poudariti, da se skupen ali enoten kulturni prostor ne sme zapirati vase, zgolj v jugoslovenski okvir. Ne gre brez odpiranja v svet in nedostupno bi bilo stavljanje tradicij,

— tak prostor naj bo demokratičen ob upoštevanju kvalitete.

oslovskega kašla in »Formule 44« še kar napet in imel sem ne zoporni okus ne samo v grlu — prav v lobanjo sem to brozgo čutil.

In žena zopet: »Pojdi k zdravniku, lepo te prosim.«

»Ne grem. Bom kar doma ostal in ti pojdi na romanje sama brez mene.«

Do Petriča sem šel, mu vso stvar obrazložil in povedal, da to leto Janez ne bo romal.

Petrič je pa mož, ki ne ve, kaj se pravi imeti oslovskega kašla, me je spodbujal: »Še dva dni in tri noči je do sobote in do takrat, jaz ti garantiram, da boš za romanje sposoben. Ti se kar Slomšku priporoči, boš videl, da ti bo pomagal. To leto bo v Lemontu nekaj posebnega, nenavadnega, in nekaj tudi za tebe presenetljivega.«

In sem premleval. Čemu bi nadlegoval Slomška, ko vendar romamo k naši brezjanski Mariji Pomagaj. Mar ona nima več besede pred Bogom od Slomška?«

Čas treh dni, določen za zdravljenje s formulo 44, je potekel — Janez pa še huje kašjal.

»Pojdi k zdravniku!«

»Ne grem!«

Ležal sem in s kašljem natepal. Pride žena s posednjim poizkusom zdravljenja. Pravi: »Še tole popij, poizkus, eno žlico žganja in eno žlico medu sem skupaj stepla.«

Sedem, popijem, in bolj v šali kakor s premislekom rečem: »Če bo tole pomagalo, da bom mogel na pot v Lemont, bom pa namesto običaj-

nega »ofra« enega dolarja gel v pehar z velikim veseljem 25 dol., ki bi jih imel zdravniku.«

Jaz v čudežne zlepne verjetnosti, to pot pa bi skoraj niverjel.

Verjemite ali ne, ko mešanico popijem, sem čutil ure s kašljem skoraj popolna prenehala. Še nekaj pozirkov sem ponovil in vtek na soboto se mi je očitno glava in želodec tudi meni tako priskutne forme.

Vidiš, Marija ti je pomakala, so mi pravili. Jaz pa sem bil, da me je ozdravela medu z žganjem.

Bliže ko sem se peljal po Lemontu, bliže mi je bil hrabba, ki mi je prigovarjal: »Plačila žene so ti pomagale, verjemi torej v kakšen človek ali Marijino pomoč. Tisti dol, ki si jih nekako nepravilno obljudil, kar za sebe drži, brez greha. Denar živi človeku vedno prav pride.«

Ko sem ženi že v Lemontu skušnjava pravil, me je sem milo pogledala in rekla: menda nisi tak, da boš obogatil!«

»Ne, nisem tak. Hvala, ki si mi tako učinkovito vilo pripravila in hvala za ozdravljenje. Skoraj bi jeli, da je bil manjši čudež.«

Jojmene, kako sem se mero razpisal. Nečimeren sem toliko pišem o sebi. Sam nimam rad dolgih krovov, zato bom o romanju posebnostih letosnjega rojna drugič popisal. Imam par reči, ki bi želel, da bi tem članku natisnjene.

VABIM...

Tudi jaž, eden najmanj misijonskih somišljenikov, bim verni slovenski živelji. Misijonski piknik. Kje drži naj bi res bil, če ne na naši slovenski pristavi. Kakor se brali, se ta piknik prične mašo to nedeljo, 19. junija. Maša se bo darovala ob 19. uri, potem pa se bomo vedela v pozno noč. Vsem vse bo poskrbljeno — pridite!

ZAHVALA...

Komu? To pot vsem tistim, ki so finančno pomagali zaključenem šolskem 1986/87 Mohorjevi družbeni vzdrževanju študentov v hovih domovih. Navajam nekaj imen, ki do sedaj še bila objavljena. Darovali so

Po \$100 — g. Anton Mešnik, g. in ga. Frank A. Mlinar

po \$50 — g. in ga. Štefan Jožef Zorc, Kolorado; N.N.

po \$30 — g. in ga. Korošec; N.N., žup. sv. Ivan Hočevar

\$24 — g. in ga. Peter Zupan, Kolorado; N.N., žup. sv. Vnebovzete

\$15 — ga. Ludmila Bobarska. Tem in vsem prejšnjim rovalcem v svojem in v imenu Mohorjeve družbe izrekli prisrčno zahvalo in prosim, da vodice tudi v bodoče.

(Svob. Slovenija, 2.7.1987)

Ha-Hec-Hi-Ho-Humor!

Skuhal ali pogrel MECAN

Na Slovenski pristavi sem po dolgih letih srečal starega znanca. Pa ne mislim reči, da je res star, saj izgleda ravno tako kot pred 20. leti.

»Kako kaj, Joe?«

»Lej ga, še en dummy! Kje se pa ti držiš, da te ni nič videti?«

»Malo delam, malo počivam, saj veš!«

»Kaj boš ti, revček, delal! Če je kdo tako neumen, da te jaha za tisto kar ti narediš, je to njegova stvar. Ampak veliko ne moreš zaslužiti. Sem slišal, da ti včasih kar „paper boy“ zamenja tisti tvoj ček.«

»Kako pa to, Jože, da si danes lotil ravno mene? S čim nem to zasluzil?«

»Saj veš, Tonči, da je vse samo hec. In hec mora biti. Saj pa pravzaprav ti, Nemc, delaš tukaj na Slovenski pristavi? Še Laha se nam manjka, pa bo tako, kot je bilo včasih med okupacijo.«

»Joe!«

»O.K., O.K.! Bom pa zasukal pogovor v drugo smer. Samo to ti še prej povem, da ti nisi tako smart kot se delaš. Ahko fulaš druge revčke, mene ne boš! Kaj pa se je pravzaprav zgodilo s teboj, ne vem. Mogoče si kot otrok preveč ala studiral in si prekmalu dobil tisto pamet. Saj sem nekje bral, da je tudi Einstein imel samo v eno smer razvite možgane, ker pa je bil navaden cepec.«

»Ali ti mene mečeš v isti koš z Einsteinom?«

»Če je res, da je bil ta malo prismuknjen, yes! No, pa najmo nehati s tem! Poglej, tam prihaja še en dummy. Zdaj pa eno zapeli...«

»A ti zmeraj šepaš?«

»Ne. Samo takrat, kadar hodim.«

»Kje si bila?«

»V lepotilnem salonu.«

»No pa kaj? Je bil zaprt?«

Tako je bila jezna, da je kar škripala z zobom.

»Pes je požrl večerjo, ki sem jo imela pripravljeno in se je rekla jokajoča žena možu, ko se je vrnil iz Slovenija doma.«

»Nikar ne jokaj,« jo tolaži mož, »ti bom že kupil drugega psa.«

She got the job when she wrote on the application: No bad habits — willing to learn.

He married her for her looks, but not the kind he is getting now!

She got the job when she wrote on the application: No bad habits — willing to learn.

Kdaj si prišel iz Slovenskega doma?«

»Četr od dvanajstih.«

»Zdaj sem te pa ujela. Jaz sem bila budna in sem videvala tri. Zakaj lažeš?«

»Kdo laže? Ali ni četr od dvanajstih tri?«

Zdaj ko je dosegla štirideset, je začela šteti leta nazaj, da je to navada pri izstrelitvi rakete.

Poznam človeka, ki ima tak trebuh, da lahko stoji sred cerkve in pred oltarjem, da je bilo s tem njen končano.

Poznam človeka, ki ima tak trebuh, da lahko stoji pod tušem, ne da bi si zmočil noge.

Mimogrede iz Milwaukeeja

TRIGLAVSKI KOTIČEK

S.K.D. Triglav vsako leto priredi v čast ameriškemu državnemu prazniku »Neodvisnosti«, 4. julija, piknik in tekmovanje v plavanju, kolejarjenju in v teku čez drn in strn med Slovenci iz Chicaga in Triglavani. Letos je bila ta prireditev prenešena na petek, 3. julija, popoldne. Končni rezultat: prvo mesto je dosegel Toni Limoni, drugo mesto Janez Kotar in tretje A. Gregorič iz Chicaga. Pri ženskem tekmovanju je zmagala Nina Kotar.

Po končanem tekmovanju je pevski zbor pod vodstvom rojakinje Mare Kolmanove pel naše pesmi, spremljal na harmoniki je znani Frank Sežan. Nato je predsednik Jože Kunovar izročil prvim trem tekmovalcem in Nini Kotarjevi lepe društvene kolajne. Mlajši člani in članice so med tekmovanjem pripravili obilno večerjo in hladno pijačo, kar je ustvarilo prijetno razpoloženje in prijateljski razgovor.

V kratkem govoru je pozdravil vse navzoče in čestital tekmovalcem k uspehu »večni mladenič« Ludvig Kolman. V mraku in ob prepevanju slovenskih pesmi je predsednik Jože Kunovar prišel ob jezeru velik društveni kres, ogenj, ki je razsvetljeval daleč napokrog po parku in jezeru. Mladi in stari pa so peli in rajali okrog ognja, kot v starih zlatih časih. Naj Bog ohrani ta ameriški državni praznik v nedogled!

V nedeljo, 28. junija, se je vršil v razkošnem Triglavskem parku, v krasnem sončnem vremenu, prvi društveni piknik, katerega se je udeležilo veliko naših ljudi, pa ne samo

iz Wisconsina, temveč so prišli tudi iz Chicaga in Waukegana.

Sv. mašo z lepo pridigo je daroval društveni duhovni vodja rev. dr. Jože Gole. Mašo je spremljalo petje našega zbora, ki ga vodi rojakinja ga. Kolman. Po cerkvenem opravilu pa so pridni člani in članice kuharice pripravile okusno domače kosilo. Kasnejše je za zabavo in ples igral orkester »Veseli Slovenci« iz Sheboygana. Z njimi je prišel poln avtobus piknikarjev. Prijetna zabava se je zavlekla tja v pozno noč.

Naslednji piknik društva Triglav se bo vršil v nedeljo, 9. avgusta. Vsi že danes prijateljsko vabljeni!

Eno nedeljo pred piknikom, 21. junija torej, se je pripeljalo z avtobusom okrog 40 članov in članic društva Triglav v Lemont, na Prekmurski piknik in balincarsko tekmovanje. Dopoldne so se vsi udeležili sv. maše na prostem in Telove procesije. Po cerkvenem opravilu pa se je na klancu po dobrem kosilu pričelo pikniško razpoloženje, z veliko udeležbo naših ljudi.

Na športnem polju, na lepo urejenih balincarskih prostorih, so se pomerili prekmurski fantje in dekleti s triglavskimi fanti in dekleti. Proti koncu tekmovanja se je usula kratka, toda silovita ploha. Po kratkem odmoru so tekmovanje v redu končali in to z lepo zmago prekmurskih fantov in deklet. Triglavani pa smo se kljub temu v veselju razpoloženju vrnili v Milwaukee. Lepo je v Lemontu!

V ponedeljek, 29. junija, so nam v kinodvorani na univerzi Wisconsin v Milwaukeeju pod okriljem »Slovenian Arts Program« predvajali dva stara slovenska filma in sicer »Ples v dežu« in I. Tavčarjevo delo »Cvetje v jeseni«. Prvi film je bil tehnično in jezikovno zelo pomanjkljiv, dočim drugi film je bil odlično odigran. V dvorani pa je bilo samo okrog 30 ljudi.

Ivan Jakoš 70-letnik

V sredo, 22. junija, se bo rojaku, članu društva Triglav in DSPB Tabor, Ivanu Jakošu izpolnilo sedemdeset let življenja. Rodil se je 22. malega srpanja leta 1917 v Zgornjem Kašlju pri Ljubljani. Njegov pokojni oče, priznan čevljarski mojster, je vodil donosno in obrnjano čevljarsko delavnico. Tudi jubilant Ivan se je s pokojnima bratoma Lojzetom in Francelinem posvetil z velikim uspehom usnjarski umetnosti.

Današnji starostnik Ivan se je v mladih letih zavedal resnice, da kdor hoče s pridom čevljari, ne sme poznati samo usnja in kopita, marveč se je treba zanimati za vse življenjske tekoče zadeve, predvsem za politiko, šport in kulturo. V mladih letih je bil Ivan vnet (dalje na str. 8)

Ida Giuliana Leban

Rojena 9. aprila 1927
Umrla 14. junija 1987

Minulo je že mesec časa, od kar si nas za vedno zapustila. Komaj 60 let si imela in Gospod te je poklical v nebesa. Petnajst let smo živelni v ljubezni in miru, vse dokler nisi bila od nas odtrgana in v črni zemlji pokopana.

Draga teta Ida, ti nisi šla od nas, ti živiš z nami in večno boš z nami. V božjem miru ti živiš, in v ljubezni naši.

Za vse dobro, kar si nam svetovala — najlepša hvala!

Za ljubezen, ki smo je bili deležni od tebe — najlepša hvala!

Za življenje, ki si nam ga dala — najlepša ti hvala, naša draga mama!

Življenje je kratko, ali ljubezen je večna.

Počivaj v miru in naj ti večna luč sveti.

V naši ljubezni in v naših srcih si vedno z nami.

Tvoji,

Walter Dragan in Nino.

Cleveland, O., 14. julija 1987.

ZORA PIŠČANC

PASTIRICA URŠKA

Nadaljevanje

Jutro je bilo hladno, ko sta Jan in kaplan Matjaž naglo jahala prek goriške ravnine. Poti nista mogla zgrešiti, saj je samo ena vodila proti Ogleju. V zvoniku oglejske bazilike so se oglasili zvonovi. Jezdeca sta se odkrila in prekrižala. Z glavne ceste sta zavila proti cerkvi in zvoniku, kjer je stala patriarhova palača. Jan je prijet za tolkač in udaril.

»K patriarhu bi rada, kaplan Matjaž Zuede iz Solkana in Jan iz Grgarja.«

Vratarja dolgo ni bilo nazaj. Ko se je vrnil, ga je spremjal brat Celestin, ki ju je takoj povедel do patriarha. Ta je bil pri kosilu in ju je takoj prepoznał. Vesel se je obrnil k Janu:

»Kako ti gre študij? Stopil boš v lemenat, kakor slišim.«

»Da, prevzvišeni. Pripravnico sem z uspehom dovršil. Poštati hočem dober duhovnik,« je odločno povedal Jan.

Patriarh ju je povabil, da prisledeta in se zanimal za dela na Skalnici.

Kaplan Matjaž se je oglasil: »Vikar Luka naju pošilja s sporočilom, da je cerkev na Skalnici dokončana in vas prosi, da bi prišli in jo posvetili.«

»Gospod Luka in tudi mojster Gregor sta mnenja, da bi bila najbolj primerna devetnajsta nedelja po binkoštih,« je pritisnil Jan.

»To je že prihodnjo nedeljo 12. oktobra,« je naglo povedal brat Celestin in se na tihem veselil potovanja.

»Zadržan sem v Benetkah. Poslal vam bom že v soboto generalnega vikarja škofa Egidija Falzetta, da v mojem imenu izvrši posvečenje. Jaz pa pridem kdaj pozneje.«

»Škoda, računali smo, da pridete vi, gospod patriarch,« je nekam žalostno dejal Jan.

»Saj ne poznaš našega Falzetta. Imeniten človek je in z največjim veseljem bo to izvršil.«

»Hvala vam, prevzvišeni,« se je znašel kaplan Matjaž in se globoko priklonil.

»Kako pa je z videnko Urško?« se je nenadoma spomnil patriarch.

»Njeni dnevi so šteti. Vedno bolj hira. Skoro ne gre več iz

hiše, a na posvečenje cerkve na Skalnici bo prišla. Z vozom jo bomo pripeljali do vrha. To si še želi. Pravi, da je sedaj njeno poslanstvo končano.«

Potem je patriarch German napil Janu.

»Za tvojo bodočo novo mašo in na čast pridnim skalniškim zidarjem,« je trčil. »Srečno potujta in Urški nesita moj blagoslov,« se je patriarch poslovil.

Vikar Lukar Piter ju je že nestrpno čakal. Otroško je bil vesel sporočila, da je tudi patriarch potrdil njegov načrt in določil devetnajsto nedeljo po binkoštih za posvečenje skalniške cerkve.

»Imamo komaj dober teden časa, pohititi bo treba,« je rekel mojster Gregor in pomisli na hčerko Meto. Po hitrem sluji je sporočil, naj bo pripravljena in naj se z ženinom pripeljata že dan prej v Grgar.

Posvečenje cerkve, blagovitev zvonov, poroka, to ni kar tako. A mojster je ohranil mirno kri in preudarno vse vodil.

Dekleta in žene so očistile cerkveni tlak, klopi, pripravile oltar. Srečna Ančka je iz tribuških hribov prinesla vezene prte. Rajmund Dornberški ji je dal zavoj platna, istega, ki mu ga je poklonil Jan ob svojem prvem potovanju v Ljubljano.

Na razpotju, kjer se je cesta ločila od glavne in se začenjala prva vzpetina na Skalnico, so možje in fantje postavili močen slavolok. Drugi slavolok so postavili na Prevalu, najlepšega in največjega pa so postavili pred skalniško cerkev in dekleta so ga okrasila s cvetjem, zlasti z nageljnimi, ki so jih nabrala po oknih in domovih.

Tudi notranjost cerkve so okitili z venci iz smrekovih vejc in bršljana, rožmarina in ožepka, da je cerkev zadišala po domačnosti polj in travnikov, po zelenju gozdov in topoti jesenskih barv.

Na Skalnici se je začelo redno pritrkovanje in zvonovi so dvigala srca ob bližajočem se prazniku.

V soboto zjutraj je zavalovalo po Grgarju, da prihaja

škof. Ljudje so vse popustili in mu hiteli naproti. Pri drugem slavoloku na Prevalu so se srečali.

Generalni vikar Egidij Falzetta, škof kaprulanski je stopil iz kočije in ljudstvo blagoslovil. Pred njim je pokleknil mojster Gregor in globoko sklonil glavo. Goriški župnik ga je predstavil: »Mojster Gregor Pipan iz Ljubljane, ki je napravil načrt za cerkev na Skalnici in vodil vsa dela, učil in vzpodbujal delavce, da niso omagali.«

Škof je položil obe roki na mojstrovo glavo, nato ga prijet za ramena in dvignil.

»Jaz bi moral klečati pred vami in ne vi pred menoj. Hvala vam, mojster, nebeška Mati naj vam stotero povrne.«

»Saj mi je že, prevzvišeni. Njej vsa čast in slava na veke.«

Vesti iz Slovenije

Žalostna statistika

Ljubljanski »Dnevnik« od 12. junija je objavil sledečo vest:

V prvih desetih dneh tega meseca so v Sloveniji zabeležili 2 umora, 2 hudi telesni poškodbi, 4 smrtnne nesreče pri delu in 3 drugačne smrtnne nesreče. 24 ljudi si je vzelo življenje! Ropi so bili trije, vломov in večjih tatvin 70, požarov pa 18. Prometna varnost se je zopet poslabšala. Prometnih nesreč je bilo 191, v njih je umrlo 18 ljudi, 232 pa je bilo ranjnih.

To je prepisano iz Dnevnika.

Ko objavlja »Družinski list«, da je rojstev vedno manj, in ko beremo gornjo statistiko za 10 dni, se upravljeno vprašamo, kam gre slovenski narod?

Slovence je treba ukiniti!

Pod tem naslovom je objavil Nedeljski dnevnik od 24. maja odgovor na izjave, ki so jih dali o Slovencih mladi Srbi in ki jih je objavil njihov list »NON«.

Ponatis:

Izjave mladih Srbov:

»Mislim, da so Slovenci politično nevarni in domišljavi. Šovinisti so in se imajo za posebneže.«

»Postrelili bi vse tiste, ki so proti enotnosti in socializmu.«

»Slovence je treba preprosto ukiniti... So narod zase.«

»Kako naj jih imam rad, ko pa Križaj, ki zna srbohrvaško, govori po jugoslovanski radioteleviziji slovensko.«

»Potrebna nam je bratomirilska vojna, dokler jih ne iztrebimo.«

Tak je bil odgovor srbske mladine ne predlogi, ki jih je stavila slovenska mladina, ko so razpravljali o Titovi šafeti.

Dnevnik se vpraša, iz kakšnega in čigavega vodnjaka pijejo mladi tako umazano vodo.

Dnevnik ve in mi tudi, da je to vodnjak komunistične partije, ki se drži starega načela »Divide et impera!« (Razdvajaj in vladaj!).

»Amen!« je reklo ljudstvo in se uvrstilo v dolgo procesijo za škofovo kočijo. Na Skalnici je neprestano pritrkovalo. Jernej in Štefan sta udarjala ob zvona, da sta pela in vriskala čez vso grgarsko globel in daleč gor do Banjske in Trnovske planote.

Končno je dolgi sprevod priromal na Skalnico. Škof je bil presenečen že nad zunanjostjo cerkve in zvonika. V notranjost pa ni stopil.

»Najprej moramo cerkev posvetiti od zunaj; jutri še bomo vstopili v njeno notranjost za slovesno posvečenje. Vidim, da ste razumeli resnost tega velikega trenutka in upoštevali mojo željo. Zunaj cerkve ste postavili šotor, kjer bom v molitvi prebil noč. A najprej bom posvetil oba zvona in ju boste do večera lahko potegnili v zvonik, da bosta jutri že zarana klicala ljudstvo na goro.«

Vikar Luka je ljudem razložil škofovo namero in vsi so pritisnili čim bliže zvonika. Škof je prebral v bron vlti imeni: Sancte Gregori, ora pro nobis! Sancta Ursula, semper praesidium nostrum in tempestibus vitae!

Bil je vidno zadovoljen. Odprl je knjigo in iz nje molil latinske molitve. Oba diakona sta medtem že pripravila blagoslovljeno vodo in ko je škof končal z molitvijo, je s posebno gobo izmil oba zvona in ju imenoval s krstnima imenoma: Sancte Gregori, ora pro nobis! Sancta Ursula, ora pro nobis!

Ljudstvo je pobožno odgovorilo v domačem jeziku: prosita za nas!

»Umiyanju je sledilo mazljivo zvono, najprej s svetim oljem, nato s sveto krizmo, prihranjeni samo za najodličnejša posvečenja. Škof je v posodico z žarečim ogljem nasul kadila, da je prijetno zadišalo. Po končanem posvečenju

zvonov je diakon pred evangelijem o Jezusovem obisku pri Marti in Mariji. Najboljši obiski ob skrbi za vsakega kruh ne pozabili na najboljši del, na poslušanje božje besede, ki jim ne bo nikdar odpovedala. V to naj jih opominja pesma zvonov, je poudaril v Luku.

Škof je zaključil obred z željo, da bi glas znova delal vsa srca in jih ogredil božjo čast in Marijino slaven tem svetem kraju.

In že so pristopili delo Mojster Gregor jim je dalo navodila, da sta zvona še dospela v line zvonika, koder sta se kmalu ogledali. Najprej negotova, a je kmalu zaplavil njun zvon, slavni glas, kateremu so ljudje prisluhnili kot najlepši v svetu.

Pri Tkalčevih je bilo razbano. Meta z ženinom Frandom je prispela že dopoldne. Prisrčno je bilo njeno srečanje z očetom.

»Sedaj pa bom res počakal. To je zaključno delo mojega življenja, zadnja cerkev, sem jo postavil Mariji.«

»Jutri bom tudi jaz kot marica in srečna nevesta v Skalnico,« je rekla Meta v toplim pogledom objektiva in ženina.

(Se bo nadaljevalo)

MATI

Dan za dnem se solzi, vidi že stroje, ki njive in travnik teptajo, čeprav jih še ni.

Dan za dnem se solzi za pot med jablane, za zeleni mir domačije utrujene.

Dan za dnem se solzi za družino splašeno, dan za dnem se solzi za čas žalosti.

Mihaela Jarc-Zagarić
(Družinska pratka 1987)

Dragi rojaki, potujete v Evropo?

Na pragu domovine, v središču stare Gorice na lepem drevoredu Corso Italia, vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopališčem, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvno televizijo, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejši komfort po ugodnih cenah: enoposteljna soba \$ 28.00, dvoposteljna soba \$ 39.00. Cenjenim gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija v začasno ločenem poslovanju. V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za vaš čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa vam bo osebno izrekel rojak Vinko LEVSTIK:

DOBRODOŠLICU!

PH-PALACE HOTEL, Corso Italia 63

34 170 Gorizia-Gorica, Italy; Tel.: 0481-82166; Telex 461154 PAL GO 1

LETOŠNJE NEVESTE

Tiskarna Ameriška Domovina
Vam nudi obsežno izbiro kvalitetno tiskanih poročnih vabil in drugo tovrstno tiskovino. Naša pisarna Vam lahko pokaže vzorce teh tiskovin. Naročniki Ameriške Domovine bodo dobili 20-odstotni popust.

Primerjajte naše cene in kakovost s ponudbami drugih trgovin! Prepričali se boste, da smo mi najboljši.

6117 St. Clair Ave.
Cleveland, OH 44103
Tel. 361-4088

J.R.

Kanadska Domovina

Manifestacija slovenske vernosti

TORONTO, Ont. - Praznik sv. Rešnjega Telesa z veličastno procesijo, je na Slovenskem letovišču gotovo najimpozantnejša prireditev, ki se na tem koščku slovenske zemlje vrši. Poleg Baragovega, Katoliškega in Slovenskega dneva, je to brez dvoma največja manifestacija slovenstva v Torontu.

Vsek od nas — bodisi iz vasi ali mesta — se spominja Telovih procesij doma. Bander, ki so vihrala v vetru, katera so nosili trije krepki mladenci v imenu te ali one cerkvene organizacije, ki so po procesiji bila zataknjena ob cerkvenih klopeh v cerkvi in okraševala notranjost cerkve s svojimi barvami in slikovitostjo; »Neba«, pod katerim je župnik nosil monštranco z Najsvetejšim; pojoče branje evangeličev pri kapelah; prošnje ljudstva, da bi bili obvarovani pred strelo, točo in drugimi naravnimi nesrečami, so kot krščanska izročila ostala v načodu, ki jih še danes ceni, spomnjuje in tudi v tujini ohranja.

Kot gasilski naraščajnik sem se v uniformi udeleževal teh Telovih procesij. Žuljav in moker od potu, sem zasovražil Telove procesije. (V našem okraju so trajale tri ure.). Obhodili smo namreč vso vas in polja okrog vasi — kjer so vačani pač postavili kapele. Po vseh žuljih in potu pa sem s časom spoznal pomen molitve naših preprostih kmetov, ki so bili tako zelo odvisni od naravnih sil in božje dobre.

V njihovih molitvah, v njihovi predanosti božji volji sem spoznal: Ob evangelijskih postajah sv. Rešnjega Telesa so bile tudi postaje njihovega križevega pota.

Danes lahko z gotovostjo trdim, da je molitev, izraz vernosti in trdnega zaupanja v božjo pomoč, slovenski narod ohranila, mu dala smoter in

namen.

Praznovanje praznika sv. Rešnjega Telesa na Slovenskem letovišču z veličastno procesijo (to je letos vodil č. g. Pogorelec, ki je imel tudi slavnostno sv. mašo), bo mnogim, tudi našim najmlajšim, ostalo v trdnem spominu. Saj tako se ohranja tisto najlepše od naših narodno-krščanskih izročil, kar bi sedanji ateistični režim doma rad odpravil in zanikal.

Zato so nam potrebne takšne verske manifestacije, kot je procesija sv. Rešnjega Telesa, in manifestacija slovenstva, kot je Slovenski dan.

Slovenski dan 1987

Slovenski dan se bo vršil zadnjo nedeljo v juliju (26. julija 1987). Posvetili smo ga temi: »Slovenija včeraj, danes in jutri«. Za glavnega govornika dneva smo naprosili znane profesorja g. dr. Cirila Žebotu. Istočasno pa smo na ta Slovenski dan povabili tudi nekdanjega sodnika, clevelandskoga župana, guvernerja države Ohio in zveznega senatorja Franka J. Lauscheta.

Sen. Lausche je sicer na naše vabilo odgovoril, da zaredi svoje starosti in ker se ne počuti najboljše, našemu slavju ne bo mogel prisostvovati. Kljub temu pa še vedno upamo, ker poznamo njegovo borbeno naravo, da nas bo s svojim obiskom počastil in nas kanadske Slovence v svoji izraziti dolenjčini nagovoril! Saj ga mi kanadski Slovenci cenimo, spoštujemo, in ljubimo z isto vnemo, kot ga njegovi ožji rojaki v Združenih državah. G. senator, skorajžite se in pridite med nas! Zagotavljamo Vam vso skrb, ki jo po tolikih letih dela za ameriško (pa tudi slovensko) demokracijo zasluzite.

Spored in program Slovenskega dneva bo še objavljen.

Otmar Mauser

»Kdo je kdo« v slovenski torontski skupnosti

TORONTO, Ont. - Do zdaj nisem vedel — dokler nisem bral dopisa g. dr. V.J. Bratine »Dve veliki prireditvi v korist starostnemu domu »Lipa« v K.D. od 23. junija 1987 —, da imamo med seboj »plavokrvne«.

Na ladji-restavranciji »Jadranski«, ki jo lastuje g. Janez Letnik (v torontskih krogih bolje poznani kot »Captain John«), se je namreč vršila »Gala večerja« v prid starostnemu domu Lipa, katere se je udeležila »cerkvena in posvetna« gospodarska, kanadska in jugoslovanska. (Tako je zapisano!)

Živel sem v prepričanju, da se je komunistična revolucija v domovini rešila »jugoslovanske gospodarske«, tako posvetne

kot cerkvene. Saj se danes po novem družbenem žargonu jugoslovanskega veleposlanika ne imenuje več za gospoda, temveč za tovariša. Da je v emigraciji nastala nova »gospiska«, mi pa do sedaj ni bilo znano, razen če jim je ta naslov dr. Bratina nadel zaradi njihovih gospodarskih uspehov v »svobodni« Kanadi.

Vsa čast lastniku »Jadranski«, da je dal na razpolago svojo restavrancijo v prid starostnemu domu Lipa. Kar pa me pri tem moti, je bila navzočnost jugoslovanskega konzula tov. P. Toleva in zastopnika SIM-a tov. M. Pogačnika, ki je na tej slavnostni večerji celo govoril, pri tem pa se torontskim in kanadskim Slovencem zahvalil za nakup Ultra zvok aparata

za Onkološki inštitut v Ljubljani. (Zanima me, kdo ju je povabil?).

Lepo bi bilo, če bi se tov. Pogačnik revanširal in v imenu Slov. izseljenske matice v domovini izvedel kampanjo in nabirkovo za starostni dom Lipa — saj je namen SIM-a pomagati »izseljencem« in ne obratno, ali ne?! Dr. Bratina v svojem dopisu ni nikjer zapisal, da je Slov. izseljenska matica ali Slovenska vlada oz. jugoslovanska, po navzočem konzulu tov. Telovu sedanjemu predsedniku starostnega doma Lipa izročila ček vsaj za \$100.000.

Počemu je bilo torej tako važno, da sta se te slavnostne večerje udeležila tudi ta dva predstavnika sedanjega diktatorske komunistične oblasti v domovini, in na čigavo povabilo?

Ali ima starostni dom Lipa namen postati »počitniška kolonija« za stare in obnemogle partizanske borce? (Verjetno je, človek pa se sprašuje).

Uboga slovenska gmajna!

Sedanji sistem v Jugoslaviji je s Titom »izgubil glavo«. Tako sem že nekajkrat bral v raznih publikacijah, ki jih tiskajo doma. Tudi v osebnih pismih so mi nekateri pisali, da so izgubili »strica«.

Mi v emigraciji, ki nas je sedanjem režim smatral za »rep«, smo nenadoma postali važni. Rep je namreč tisti (vsaj pri živalih), ki telesu daje ravnovesje. Zato so se naši komunisti obrnili na »rep«, da bi svojemu brezglavemu telesu dali ravnotežje.

Zato dostikrat ne morem razumeti naivnosti nekaterih, ki še do sedaj niso spoznali, kako komunizem operira.

Nedavno me je nekdo klical po telefonu in mi zastavil naslednje vprašanje: »G. Mauzer, ali mi lahko razložite eno: Kako to, da med tem ko bi se vsi demokratično in krščansko zavedni Slovenci v domovini hoteli rešiti sedanjega marksističnega samoupravnega sistema, se mnogi v emigraciji prizadevajo, da bi ga ohranili?«

Nisem vedel, kako naj bi mu odgovoril, ker je tudi za mene to uganka. Ne bom rekel uganka, ker mi je že vrsto let znano, da v naši skupnosti z vso vnemo delajo agenti sedanjega režima, ki so pridobili nekatere »naivne rodoljube«, za že bolj efektivne, kot so bili agenti sami.

Infiltracija torontske slovenske skupnosti je tako očitna, da je samo še slepci ne vidijo.

Zaprepaščen sem nad tem. Kaj se je zgodilo s tistimi, ki so gradili prvo slovensko cerkev v Kanadi? Da ne govorim o drugi na Brown's Line in sedaj o starostnem domu Lipa.

Ali smo res tako daleč pri-

(dalje na str. 6)

ODMEVI S PRERIJE

Hribarjeva mama umrla

LETHBRIDGE, Alta. - Tiho, kot pojemanje plamen sveče, ki dogoreva, je ugasnilo življenje gospe Antonije Hribar, ki smo jo vsi tule s spoštovanjem klicali po domače: Hribarjeva mama.

Razcvetela pomlad se prelije v bujno bogastvo poletja in v polno moč rasti, ki se bo na jesen umirila v dozorevanju. Podobno kot v naravi se dogaja tudi v človekovem življenju. Po obetajočem vzponu mladih let se življenje požene v dobo delavnih let, katerih moč se unese in nekako umiri v plodno jesensko dozorevanje. Čas v naravi in našem bivanju nujno zahteva po dozoritvi pesanje in pojemanje moči vsemu, kar živi in končno umre.

Med nami je tik pred prihodom poletja, nekaj dni po praznovanju rojstnega dne in godu dokončala tako pot Hribarjeva mama.

Doma z Zlatega polja nad Lukovico blizu Domžal, jo je pot s trdne kmetije z možem in mlado družino peljala, kot tisoče družin tiste majske dni, v izgnanstvo in preko begunških taborišč povojne dobe v končno preselitve v Kanado. Iz razvalin Evrope v novo, nepoznamo, a vendar obljudljeno deželo!

Skupno smo prevozili Atlantski ocean in nesigurna usoda nas je poselila po pesnatih poljih sončne južne Alberte okoli mesta Lethbridge. Sami znanci s koroških taborišč.

Leto prej je prišlo semle že nekaj družin: Novakovi, Hrovatovi, Petričevi, ki so nas prijateljsko sprejeli. S Hribarjevimi nas je prišlo več družin: Cerarjevi, Bohovi, Mraljevi, Dimnikovi, Mrakovi in nekaj parov. Raztreseni preko prerije smo našli nov svobodni svet, pa smo se kmalu našli in znašli in se zbirali pri Hrovatovih, Hribarjevih in Bohovih, ki so obdelovali polja sladkorne pese v sosednjem bližini...

Kdo ve koliko bolečin, križev in težav sta morala, kot vsi, ki smo takoreko izgubili dom, prestati z možem Jernejem ob rastoči družini, ki se je skušala vkoreniniti v tuje kanadske prilike. Vezala sta družino z delom, ljubezijo in vzgledi; vsi otroci so shodili lastna poto, pa vendar ostali del družine. Malokje so otroci tako spoštovali starše kot Hribarjevi.

Pesem je bila družini in nam vsem razvedrilo, včasih tudi tolažba. Hribarjev oče je bil organist in seve kmalu naš pesvovodja. Seve so vsi otroci dobri pevci.

V to družinsko ubranost je pred dobrim desetletjem in posegla smrt, ki je vzela družini očeta v bolečino vseh otrok, posebno Hribarjevi mami, ki menda ni mogla docela prebo-

leti moževe izgube. Menda ni bilo obiska, da ne bi pogovor nanesel tudi nanj. Resnična in iskrena ljubezen nikoli ne umre! In taka ljubezen je vezala in veže vse Hribarjeve tudi zdaj, ko so se tudi mami iztekli življenjski dnevi.

Po božjem koledarju ji je bila namenjena in dana dolga, dolga življenjska doba 94 let. Mnoga leta je sicer trdnega zdravja bolehalo za revmatizmom, pa nikoli, nikoli tožila o bolečinah. Zadnja leta pa so se staranju in pešanju pritaknile razne zdravstvene neprikljike. Po dolgih letih lastnega gospodinjstva jo je sila razmer preselila v dom, kjer je bila zdravniška in bolniška pomoč brž pri roki. Prisiljena na bolniški voziček — pred leti so ji odrezali nogo — je v spominih in trpljenju tiho dogorevala.

Do zadnjega leta je bila miselno zbrana in bistra, vse jo je dotele zanimalo, saj je z rednim branjem sledila dogodkom v svetu in v bližnjem okolju. Dolga leta je bila poverjencica Mohorjeve družbe in naravnica slovenskega branja. Znala je nešteto voščilnic za vsakršne življenjske jubileje.

Poleg dela, skrbi in dolžnosti za družino je zelo ljubila pesem in rože. Kakšni grmiči rožmarina so krasili stanovalske kote, vse okenske police pa so bile polne raznovrstnega cvetja. Pesem pa jo je spremljala celo življenje.

Po dolgih bolezenskih dneh je pred meseci začela vidneje pešati. Molče je nosila vse težave, nikoli ni tožila. Bila je pač ena tihih trpečih slovenskih mater, vzor in ponos rodu. Vzorna mati, vzorne družine. Zelo je spoštovala duhovnike, vsakokratni misijonarjev obisk jo je potolažil in zelo razveselil. Zadnji, ki jo je pred tedni obiskal, je bil naš znanec, generalni vikar g. Jože Mavšar iz East Helene v sosednji Montani.

Ko smo se vsi srečali in družinski znanci zbrali k molitvi za pokojno in pričakovali g. duhovnika, ki je na slišno igral na harmonij sin Janez, zdaj naš pesvovodja, slovenske Marijine pesmi, ki so zvenele kot mehka uspavanka utrujeni materi. In po molitvah so ji še enkrat v slovo zapeli njen najbolj ljubljeno pesem Marija skoz življenje.

Povsod priljubljena, pogresali jo bomo, sama — vem — je vesela zdrženja s pokojnim možem Jernejem.

Lep pogreb je spet zbral vso našo slovensko skupino k žalostnemu slovesu in pokazal priljubljenost in spoštovanje, ki ga je pokojna žena uživala med nami. Nosili so staro mamo njeni vnuki, ki so jo vši imeli radi, ona pa je bila hudo

(dalje na str. 6)

KOLEDAR

društvenih prireditev

JULIJ

15. — Klub slov. upokojencev v Euclidu priredi piknik na SNPJ farmi na Heath Rd. Kosilo od 1. do 3., ples od 2. do 6. zv. Igra Tony Klepec orkester.

19. — Misijonska Znamkarska Akcija priredi piknik na Slovenski pristavi. Ob 12. uri sv. maša, nato prijetno popoldne.

19. — Primorski klub in Lovski klub prirejata skupni piknik na Lovski farmi na Ravenna Rd. Kosila na voljo od 12. ure.

25. — Nevburška društva ADZ priredijo Nevburški dan piknik na letovišču ADZ. Pričetek ob dveh, ob 5. uri polka sv. maša, od 6. do 10. ples. Igra Vadnjalov orkester.

26. — Slov. šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

29. do 2. avg. — Letni »starokrajski festival« na E. 185 St.

AVGUST

8. — Balincarski krožek Slovenske pristave priredi zabavni večer na Slov. pristavi.

9. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, ima svoj drugi piknik v Parku. Dop. ob 11h sv. maša, nato kosilo in ples.

15. — Plesna skupina Kres ima prireditev na Slovenski pristavi. Ob 5. pop. sv. maša, ob 6h bo na voljo stejk večera, ob 9h bodo pa nastopili plesalci in plesalke.

16. ADZ priredi na svojem letovišču »Družinski dan« piknik. Od 2. ure dalje.

19. — Federacija slov. upokojenskih klubov priredi piknik na SNPJ farmi na Heath Rd. v Kirtlandu. Igra Krivec orkester.

23. — Slovenski dom na Holmes Ave. priredi letno »povratek domov« prireditev. Od 1. ure dalje.

30. — Belokranjski klub priredi piknik na Slovenski pristavi. Ob 11.30 sv. maša, nato kosilo, popoldne ples, za katerga igra T. Klepec orkester.

SEPTEMBER

12. — Fantje na vasi priredijo koncert ob zborovi 10-letnici, v SND na St. Clair Ave. Za ples igra Alpski sekstet.

12. — ADZ priredi »Pečenje školjk« na svojem letovišču.

13. — Vinska trgatev na Slovenski pristavi.

20. — Društvo S.P.B. priredi romanje v Frank, Ohio.

27. — Oltarno društvo pri Sv. Vidu ima vsakoletno kosilo v farnem avditoriju.

27. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis., priredi Vinsko trgatev v Parku. Kosilo z zabavo in plesom.

OKTOBER

17. — Tabor DSPB Cleveland prireja svoj jesenski družabni

večer v Slov. domu na Holmes Ave. Za ples in zabavo igrajo Veseli Slovenci.

17. — Glasbena Matica priredi jesenski koncert z večerjo in plesom v SND na St. Clair Ave.

18. — Občni zbor Slovenske pristave.

18. — Slovensko umetnostno združenje ima razstavo in proda v SDD na Recher Ave.

25. — Slomškov krožek priredi kosilo v šolski dvorani pri Sv. Vidu.

25. — Slovenski dom na Maple Hts. priredi pečenje školjk.

31. — Slovenski dom za ostarrele praznuje 25-letnico z banketom in sporedom v SND na St. Clair Ave.

NOVEMBER

7. — Štajerski klub priredi martinovanje v avditoriju pri Sv. Vidu. Pričetek ob 7. zv. Igra Veseli Slovenci.

8. — Mladinski pevski zbor Kr. št. 3 SNPJ ima jesensko prireditev z večerjo in koncertom v SDD na Recher Ave.

14. — Belokranjski klub priredi martinovanje z večerjo in plesom v SDD na St. Clair Ave. Igra Tony Klepec orkester.

14. — Pevski zbor Jadran ima svoj jesenski koncert z večerjo in plesom, v SND na Waterloo Rd. Igra Joey Tomsick orkester.

DECEMBER

6. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis., priredi miklavževanje v dvorani sv. Janeza Evangelista.

12. — Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima božičnico v družabni sobi avditorija pri Sv. Vidu. Pričetek ob 2. pop.

— 1988 —

FEBRUAR

28. — Slov. šola pri Sv. Vidu postreže s kosilom v farni dvorani. Serviranje od 11.30 do 1.30 pop.

Odmevi s prerije

(Nadaljevanje s str. 5)

ponosna nanje. Nas vse je dogodek spet opomnil: Za vse ima ljubi Bog svojo uro in svoj koledar! Bog daj Hribarjevi mami mir in pokoj, vsem njenim pa naše iskreno sožalje.

Pak

»Kdo je kdo«

(Nadaljevanje s str. 5)

šli, da smo izgubili smisel etičnega pojmovanja svobode in demokracije?

Tako meni izgleda po pisaju dr. Habjana in dr. Bratince.

Pri tem me tolaži ena misel: Slovenski kmet, s svojo vero, je tista nepremagljiva skala, ki jo peklenška vrata ne bodo premagala.

Iti s tokom je popularno, saj še tako slab plavač to zmore. Plavati proti toku pa je druga stvar. Za to je treba v prvi vrsti volje, energije in odločnosti — in borbenosti. To voljo, to odločnost, to energijo in borbenost morajo zopet najti, če hočemo, da bomo narodu služili in ga ohranili na zgodovinski poti, ki mu je bila začrtana z ustoličevanjem slovenskih knezov na Gospovskevem polju in s sprejetjem krščanstva.

Naj na tem mestu z vso jasnostjo zapišem: Stojim na načelih, ki jih je učil knezoško Anton Bonaventura Jeglič, za njim nas škof dr. Gregorij Rožman, škof Vovk, ki so ga v Novem mestu z benčinom polili in začiali, in z vsemi tistimi, ki so danes prepričani, da je komunizem največje зло za slovenski narod.

Hlapčevati sedanjemu sistemu, se v ničemur ne razlikuje od večstoletne podložnosti Habsburžanom ali nacistični oblasti, ki jo je Hitler uvedel ne samo v Sloveniji, temveč po vsej Evropi.

Slovenci smo kljub pridevkom »izdajalcii« od strani komunistov v času njihove krave revolucije ohranili našo slovensko narodno in krščansko identiteto. Ostali smo — četudi poraženi od manjšinarjev, saj je bila komunistična partija v Sloveniji in Jugoslaviji brezpomembna, in bi brez pomoci naivnega Kocbeka in levičarskih Sokolov nikoli ne prišla v Sloveniji do oblasti.

Zato se čudim nekaterim našim izobraženim ljudem, da se iz naše polpretekle zgodovine niso ničesar naučili!

Med tem, ko se doma borijo različni oporečniki, da bi sedanjem režimu odpravili — kot mi je dejal v telefonskem pogovoru že omenjeni gospod — se drugi v zdomstvu in zamejstvu prizadevajo, da bi ga ohranili.

Tega protislovja si ne znam tolmačiti. Če je kdo med vami, ki bi mi to lahko na razumljiv način raztolmačil, bi mu bil zelo hvaležen.

Otmar Mauser

Ameriška Domovina
je Vaš list!

Grdina Pogrebni Zavod

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

1053 E. 62. cesta 431-2088

— V družinski lasti že 82 let. —

Orumeneli listi zgodovine

Pred 280 leti je bila posvečena ljubljanska stolnica — Kako je dogodke ob gradnji in posvetitvi videl Janez Gregor Dolničar

Pobudo za zidavo sedanje ljubljanske stolnice so dali člani Akademije operozov, posebej še stolni prošt Janez Krstnik Prešeren, stolni dekan in generalni vikar Janez Anton Dolničar ter kamniški župnik Maksimilijan Leopold Rasp. V okvir proslav svetega leta 1700 so sklenili vključiti tudi rušenje razpadajoče stolnice ter postavitev nove, večje in umetniško bolj dognane. Stroške zidave so prevzele vse župnijske in podružnične cerkve v škofiji, stolni kapitelj, deželni stanovi, plemstvo in še posebej mesto Ljubljana.

Po vzoru jezuitske cerkve »Al Gesu« v Rimu je načrte naredil Andrej Pozzo, tudi sam jezuit. V »Ars Sloveniae« piše, da je ljubljanska stolnica monumentalna stavba z visoko baročno dvorano, obogatena s prečno ladjo. Nad križiščem se dviga visoka kupola, ki jo je sredi 19. stoletja postavil stavbenik Matej Medved. V nišah slopov, ki nosijo kupolo, so kamnitki kipi štirih emonskih škofov, v spomin, da je bila tu že v rimski dobi škofija.

Tudi sicer je cerkev bogato opremljena, posebno orgelska omara nima primerjave. Za poslikavo so povabili znamenitega slikarja Giulia Quaglia. Ko je svoje delo končal, tako piše v kronikah, je hodila slike občudovat vsa Ljubljana in okolica.

V začetku aprila 1707 je stolni dekan Dolničar, ki je bil duša vseh načrtov, v stari cerkvi še obhajal jubilejne poboznosti svetega leta. Cerkev je bila nabito polna, saj so prišli svetoletni romarji iz vse škofije. Na prvo aprilsko nedeljo, bila je 3. aprila, je imel redni stolni pridigar jezuit p. Matija Paradižič, zelo znan govornik, še zadnjo pridigo v stari stolnici. Z izbranimi besedami je pochlabil vse, ki so se namenili razpadajoče svetišče nadomestiti z novim.

Že čez dva dni je stolni dekan Dolničar blagoslovil začasni oratorij, kjer so hranili Najsvetejše v času zidave. Slovenski so se udeležili vsi zidarji, obrtniki, pa tudi plemstvo ter množica ljudi. Potem so začeli rušiti staro stolnico in 6. junija istega leta so že blagoslovili temeljni kamen nove.

19. aprila 1702 je mesto strešel močan potresni sunek, bilo je ravno po velikonočnih praznikih. Pa tudi minula jesen je bila nenavadno deževna in nič kaj naklonjena zidavi.

V decembru istega leta je v zasilnem oratoriju obhajal zlato mašo duhovnik Klemen Justinčič. Zasilno kapelo si je izbral, ker je imel novo mašo v stari stolnici.

Leta 1706 je bila nova stolnica dograjena.

21. avgusta 1706 je livar Gaspar Franchi vlij veliki zvon, ki tehta 6400 kilogramov, plačal pa ga je dobrotnik baron Peter Anton Codelli.

17. oktobra so ga potegnili v severni zvonik, posvetili pa so kar v zvoniku šele 5. maja naslednjega leta. O tem zvonu je stolni prošt dr. Franc Kimovec leta 1923 zapisal, da je eden najlepših v škofiji. Posebno izrazita je njegova spodnja okata, ki mu daje mogočen in poln zvok.

Stolnico so posvetili 8. maja 1707. Kronist je natanko zapisal ves potek slovesnosti in, našel imenitne goste, ki so sodelovali. Tako so povabili škofe iz Praga, Salzburga, Gradca, Freisinga, Dunaja in Chiema. Seveda je bil navzoč tudi lavantinski škof.

Na predvečer je ljubljanski knezoško Ferdinand von Khuenburg vodil slovesne večernice, v nedeljo, 8. maja, pa so se že ob šestih začeli obred posvetitve, ki so trajali vse do desetih. Takrat se je pred stolnico pripeljal še cesarjev odpoljanec knez Ivan Jožef von Eggenberg, ki so ga spremljali deželni stanovi. Udeležil se je prve maše v novi stolnici (obred posvetitve takrat niso bili združeni z mašo), ki jo je opravil stolni prošt grof Leopold Kobenzl. Pri bogoslužju sta sodelovala dva zbara.

Popoldne je po slovesnih večernicah imel prvo pridigo v novi stolnici jezuit Matija Paradižič. Kronist je povzel tudi vsebino, ki se je sukala okrog gesla: »Danes je v to hišo prišlo zveličanje.«

Praznovanje je trajalo dober teden. Vsak dan so se vrstile slovesnosti ob sodelovanju najbolj znanih pridigarjev tistega časa in uglednih zborov ter orkestrov. Najbolj slovesen je bil sklep 15. maja. Po večernicah je bila okrog stolnice procesija z Najsvetejšim ob izbranem petju in glasbi. Zvezči so še razsvetili oba zvonika in priredili serenado, kakor je bila navada v tistih časih. V spomin na posvetitev so dali kovati tudi zlate in srebrne svetinjice.

Tako ugledni kronist Dolničar. Stolnica je doživel nekaterе prenove. Prezbiterij je danes drugačen, pa tudi Quaglijeve freske je bilo treba oživiti, da so spet doble nekdani sijaj. V bistvu pa je prva cerkev škofije ostala taka, kakršno si je pred skoro 300 leti zamislil arhitekt Pozzo. Slovenski portopisec, ki je obšel malone ves svet in videl mnogo cerkv, je zapisal: Ljubljana, bodi ponosna na svojo stolnico, v okrasiti je in v čast!

B. Š. Družina, 3.5.87

ISKRICI

Smejimo se in se bomo smejav, kajti resnobljost je bila vselej priateljica hinavcev.

Foscoto

Potprežljivost ima tri stopnje: prva je, ne upreti se božji volji, ko trpiš; druga je, ne tožiti, ko te zadene križ; in tretja: prenašati ga z veseljem.

Imenik slovenskih društev

Slovene Organization Roster

WATERLOO SLOVENIAN PENSIONERS CLUB

President: Louis Jartz
 1st Vice Pres.: Frank Slejko
 2nd Vice-Pres.: Ann Kristoff
 Sec.-Treas.: Steve Shimits, 18050 Lake Shore Blvd., Apt. 107, Euclid, OH 44117, Tel. 531-2281
 Rec. Sec.: Helen Vukcevic
 Auditing Comm.: Frank Bittenc, Ann Kristoff
 Planning Comm.: Alice Bozic, Ann Kristoff, Frank Bittenc, Steve Shimits, Cecelia Wolf
 Slov. and Eng. Publicity: Cecelia Wolf, Ann Kristoff, Helen Vukcevic
 Fed. reps.: Louis Jartz, Steve Shimits, Frank Greg; Frank Bittenc; alternate: Cecelia Wolf
 Hall Reps.: Frank Slejko, Louis Prebevsek
 Slov. Home for Aged Reps.: Alice Bozic, Tony Silc, Tony Sturm
 Head Cook: Millie Bradac

SLOVENE PENSIONERS CLUB NEWBURGH—MAPLE HEIGHTS

President: John Taucher, Tel. 683-6957
 Vice-Pres.: Mary Zivny
 Sec.-Treas.: Josephine Rezin, 15701 Rockside Rd., Maple Hts., OH 44137, Tel. 662-9064
 Rec. Secy.: Donna Stubljer
 Auditors: Louis Champa, Frank Urbancic, John Perc
 Monthly meetings are held the fourth Wednesday of each month, at 1 p.m., alternating at the Slovenian Natl. Homes on E. 80 St. and 5050 Stanley Ave., Maple Hts.

American Slovene Pensioners Club of Barberton, Ohio

President: Vincent Lauter
 Vice-Pres.: Joseph Yankovich
 Sec.-Treas.: Jennie B. Nagel, 245 - 24th St., N.W., Barberton, OH 44203 — Telephone: 1-216-825-6227 or 825-2267.
 Rec. Sec.: Angela Polk
 Auditors: Frances Smrdel, Angela Misich, Mary Kovacic
 Substitute: Josephine Platner
 Fed. Reps.: Theresa Cekada, Angela Polk, Frances Smrdel, Josephine Platner, Jennie B. Nagel; alternate: Mary Kovacic
 Meetings every first Thursday of the month at 1 p.m. in the Slovene Center, 70 - 14th St., N.W., Barberton, Ohio

Progressive Slovene Women of America

SUPREME BOARD
 President: Florence Unetich
 1st Vice-Pres.: Joyce Plemel
 2nd Vice-Pres.: Josephine Tom
 Fin. Sec.: Millie Bradac
 Rec. Sec.: Emily Starman
 Corr. Sec.: Hildegard Kazen
 Treasurer: Marie Plevnik
 Auditors: Jennie Zaman, Vida Zuk, Frances Mauric, Josephine Skarber, Wilma Tibash
 Educ.-Welfare: Cecelia Wolf, Daga Pozar, Rose Gorman, Helen Vukcevic, Caroline Lokar
 Historian: Joanna Jadrich
 Editor: Agnes Elish

CIRCLE 1

President: Frances Mauric
 Vice Pres.: Sophie Matuch
 Sec.-Treas.: Vida Zak
 Rec. Sec'y.: Wilma Tibash
 Auditors: Julianna Kobal, Josephine Tomsic, Jeanne Skolaris Education & Social: Angela Zabrek, Roberta Haic, Dorothy Gorup, Sophie Matuch
 Meetings: First Thursday of the month, Slovenian Workman's Home, 15335 Waterloo Road.

CIRCLE 2

President: Josephine Turkman
 Hon. Vice Pres.: Frances Legat
 1st Vice Pres.: Anna Filipic
 2nd Vice Pres.: Rose Znidarsic
 Sec.: Margaret Kaus, 30868 Harrison, Wickliffe 44092 (585-2603)
 Treasurer: Mary Zakajsek
 Rec. Sec.: Mary Zakajsek
 Auditors: Mary Turk, Justine Girod
 Sunshine Lady: Stella Dancull
 Publicity: Justine Girod
 Meetings: Third Wednesday of the month, 1 p.m., Slovenian Natl. Home Annex, St. Clair Ave. New members always welcome.

CIRCLE 3

President: Dorothy Lamm
 Vice Pres.: Josephine Kosteinshek
 Financial Secy: Miss Fran Marn, 1541 E. 191 St., No. K104, Euclid, OH 44117, tel. 486-2643.
 Rec. Secy: Ann Adams
 Sgt.-at-Arms: Caroline Lokar
 Auditors: Jo Skabar, Loretta Hlabse, Jean Petrick
 Reporter: Jean Petrick
 Sunshine: Lil Bilicic
 Bingo: Loretta Hlabse (Ch.), Millie Pike (Asst.)
 Cookbook: Mickey Frank (481-863)
 Meetings at Slov. Soc. Home, Recher Ave., Euclid, OH, 2nd Wed. of the month at 7 p.m.

CIRCLE 7

President: Hildegarde Kazen
 Vice-President: Edith Zele
 2nd Vice-Pres.: Irene Strancar
 Rec. Secy.: Pauline Krall
 Treasurer: Frances B. Weyant

PEVSKA društva

Singing Societies

PEVSKI ZBOR KOROTAN

Povodovoda: Rudi Knez
 Predsednik: Frank Lovšin
 Podpredsednika: Janez Šemen in Barbara Šemen
 Blagajnik: Tomaž Gorenšek
 Tajnica: Martina Košnik
 Arhivarica: Kati Likozar
 Nadzornika: Jože Cerer in Mari Erdani
 Odborniki: Ani Erdani, Irena Hren, Marko Jakomin, Bernardka Jakopič, Helanca Jarem, Rezka Jarem, Tatjana Pogačnik.
 Naslov: 1026 E. 61 St., Cleveland, OH 44103.

GLASBENA MATICA

President: Joseph Penko
 1st Vice-Pres.: Don Mausser
 2nd Vice-Pres.: John Vatovec
 Secretary: Josephine Novak, 1951 Sunset Dr., Richmond Hts., OH 44143, tel. 261-1246
 Treasurer: Josephine Bradach
 Auditors: Jane Poznik, Sheldon Hopkins, Carolyn Budan
 Wardrobe: Marie Shaver, Mary Batis
 Librarian: Molly Frank
 Publicity: Molly Frank, Charles Tercek, Lori Sierputowski
 Director: Mary Ashamalla
 Pianist: Reginald Resnik
 Rehearsals: Monday evening, Rm. 2, 8 p.m., 6417 St. Clair Ave.
 New members are always welcome.

JADRAN SINGING SOCIETY

President: Florence Unetich
 Vice-Pres.: Don Gorup
 Sec.-Treas.: Frank Bittenc
 Rec.-Corr. Sec.: Betty Rotar
 Auditors: Steve Shimits, Anne Kristoff, Josephine Tomsic
 Librarian: Betty Resnik
 Musical Dir.: Reginald Resnik
 Pianist: Alice Cech
 Rehearsals are held every Wednesday evening from 7:30 to 9:30 p.m. at the Slovenian Workman's Home, 15335 Waterloo Rd., Rm. 3. We welcome new members!

PLANINA SINGING SOCIETY

President: Frank Urbancic
 Vice-Pres.: Mildred Lipnos
 Fin. Sec.: Emma Urbancic, 11106 Lincoln Ave., Garfield Hts., OH 44125, tel. 581-1677
 Corr. Sec.: Lillian Sadowski
 Rehearsals: Weekly, Mondays, at 8 p.m.

MLADI HARMONIKARJI

Slovenski harmonikarski zbor dečkov in deklev pod vodstvom učitelja Rudija Kneza, 17826 Brian Ave., Cleveland, OH 44119, telefon 481-3155.

CIRCLE 2 SNPJ

SLOVENIAN JUNIOR CHORUS

President: Tricia Hlad
 Vice-Pres.: John Stislav
 Rec. Sec.: Laurie Zigman
 Att. Sec.: Elizabeth Stislav
 Treasurer: Chris Merrill
 Historian: Lisa Rome
 Music Director: Cecelia Dolgan
 Meetings 2nd Thursday of the month.
 Rehearsals each Thursday, 7 p.m., Slovenian Society Home, Recher Ave., Euclid, Ohio.

SLOVENSKA PESEM CHORUS LEMONT-CHICAGO, III.

President: John Vidmar
 Hon. Pres.: Lojze Arko
 Vice-Pres.: Mike Vidmar
 Treasurer: Elizabeth Martincic
 Secretary: Susan Rigler
 Director: Rev. Dr. Vendelin Špendov
 Rehearsals: Every Sunday at 6 p.m. at the Baragov Dom, Lemont.

PEVSKI ZBOR U.S.P.E.H. Milwaukee, Wis.

President — John Frangesch
 Vice Pres.: Stanley Vidmar
 Secretary: Toni Needham
 Treasurer: John R. Fugina
 Chorus Conductor: Dolores Ivanchich

SLOVENIAN SINGING SOCIETY ZARJA

President: Edwin Polsak
 Vice President: Vicki Kozel
 2nd Vice Pres.: Irma Pryately
 Corr./Rec. Secy.: Sophie T. Elersich, 1755 Spino Dr., Euclid, OH 44117, telephone 216-531-8402
 Secy.-Treas.: Mike Perme
 Musical Dir.: Douglas Elersich
 Asst. Dir.: Edwin Polsak, Dick Tomsic, Josephine Turkman
 Auditors: Rudy Kozan, Irene Kelley, Frank Elersich
 Planning Comm.: Orelja Meden, Barbara Elersich, Frank Kokal, Bea Pestotnik
 Stage Mgrs.: Ed Ozanich, Don Mulec, Joe Petric
 Rehearsals held every Wednesday evening 7:30—9:30 p.m. at the Slovene Society Home, 20713 Recher Ave., Euclid, OH

Rojaki! Priporočajte Ameriško Domovino prijateljem in znancem!

Folklorne skupine

Folklore Groups

PLESNA SKUPINA KRES

Predsednica: Vera Maršič
 Podpreds.: Peter Lekšan
 Blagajnik: Peter Hauptman
 Tajnica: Donna Stefančič
 Zapisnikarica: Tanja Lončar
 Športni referent: Jože Tavčar
 Odborniki: Maria Gobetz, Marko Zakrajšek, Tomaž Zakrajšek

Ritual Off.: Irene Rieman
 Trustee 3 Yr.: Jo Nousak
 Trustee 2 Yr.: Catherine Ostranic
 Trustee 1 Yr.: Mitzie Andrews
 Social Secretary: Jo Mohorcic
 Chaplain: Rev. Joseph Bozner
 Meetings are held the second Wednesday of the month in the Post Meeting Room, 6101 Glass Avenue at 7:30 p.m.

ST. VITUS CHRISTIAN MOTHERS CLUB

Spiritual Director: Rev. Joseph Bozner
 Principal: Sr. Ann Marie Kanusek, SND
 President: Andrea Borstnik
 1st Vice-Pres.: Marie Azman
 2nd Vice-Pres.: Margo Repka
 Rec. Sec.: Mary Lou Buehner
 Corr. Sec.: Sharon Fajadej
 Treasurer: Margaret Steixner
 Publicity Chmn.: Beverly Hetman
 Meetings are held on the first Wednesday of every month except July and August.
 Dues are \$3.00 and paid in September for each school year.

ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSKIH PROTOKOMUNISTIČNIH BORCEV

Predsednik: Ciril Preželj, R.R. 7, Quelp, Ont., Canada, N1H 6J4
 Podpredsedniki: Vsi predsedniki krajnih društev
 Tajnik: Jakob Kvas, 43 Pendrit Ave., Toronto, Ont. Canada
 Blagajnik: Janez Kušar, 108 Lexington Ave., Downsview, Ont. Can.
 Tiskovni referent in član uredniškega odbora: Otmar Mauser
 Pregledniki: Mirko Glavan, Jože Melaher, Anton Meglič
 Zgodovinski referent: prof. Janez Sever, Cleveland, Ohio

BELOKRANJSKI KLUB

Predsednik: Matija Golobič; podpredsednik: John Hutar; tajnica: Vida Rupnik, 1846 Skyline Dr., Richmond Hts., OH 44143, tel. 261-0386; blagajnik: Matija Hutar; zapisnikar: Milan Dovič; nadzorni odbor: Janez Dejak, Milan Smuk, Nežka Sodja; gospodar: Frank Rupnik; kuhanici: Marija Ivec in Milena Dovič

ŠTAJERSKI KLUB

Predsednik: Martin Walentschak
 Podpredsednik: Rudi Pintar
 Tajnica: Slavica Turjanski
 Blagajničarka: Kristina Srok
 Gospodar: Ivan Goričan
 Pomočnik: Jože Benko
 Odborniki: Rozika Jaklič, Jožef Kolenko, Angela Radej, Tonica Simičak, Kazimir Kozinski, Jelica Prelog, Agnes Vidervol, Štefan Rezonja, Branko Senica
 Nadzorni odbor: Alojz Ferlinc, Angela Pintar, Malči Kolenko, Angela Moser, Frančiška Benko
 Razsodniček: Lojza Feguš, Elza Zgoznik, Marija Walentschak, Marija Goršek, Lenka Mišmaš, Avgust Šepetavc

SLOVENSKO—AMERIŠKI PRIMORSKI KLUB v Clevelandu

Predsednik: Frank Cendol
 Podpredsednik: Jože Jenko
 Tajnica: Hermina Bonutti, 29399 Shaker Blvd., Pepper Pike, OH 44124, tel. 831-1954
 Blagajničarka: Marija Dekleva, 25151 Farrington Ave., Euclid, OH 44123, tel. 261-6746
 Odborniki: Štefan Durjava, Danilo Manjas, Kristan Sedmak, John Zadkovich, Vinc Sfiligoj, Jože Delošt, Aldo Jakopich, Olga Valenčič
 Redarja: Gino Bremec, Lojze Cenčič
 Nadzorni odbor: Rudolph M. Susek, Štefan Durjava, John Zadkovich

Imenik slovenskih društev Slovene Organization Roster

(nadaljevanje s 7. str.)

ST. CLAIR RIFLE AND HUNTING CLUB

Predsednik: Frank Zorman
Podpredsednik: Milan Dekleva
Tajnik-blagajnik: Renato Cromaz
Zapisnikar: Gus Babuder
Orožjar: Lud Zorman
Odborniki: Frank Cendol, Eugene Kogovsek, Ed Pecnik

SLOVENIAN AMERICAN HERITAGE FOUNDATION

Hon. President: Frank J. Lausche
President: Dr. Karl B. Bonutti
Vice President: Ann M. Opeka
Secretary: Francine M. Snyder
Treasurer: James E. Logar

Executive Committee
(At Large):

Mary Cermelj
Frederick E. Krizman
August B. Pust
Vladimir J. Rus
Dr. Rudolph M. Susek
Edmund J. Turk
Suzanne Vandal
Mailing Address: c/o Francine M. Snyder, 6120 Glass Ave., Cleveland, OH 44103.

SLOVENE HOME FOR THE AGED 18621 Neff Road Cleveland, OH 44119

President: Marie Shaver
Vice-Pres.: Rudolph Kozan
Treasurer: Alma Lazar
Rec. Sec.: Rudolph M. Susek
Corr. Sec.: Vida Kalin

Trustees: Stanley Laurich, John Cech, Ronald Zele, Richard Tomsic, Sutton J. Girod, Frank Ceser, Rose Mary Toth, Joseph Skrabec, Elmer Nachtigal, John Pestotnik
Alternates: Zora Kocin, Maria Stepec

Administrator: Agnes Jeric Pace, N.H.A.

Honorary Trustees: Frank Kosich, James Kozel, Albin Lipold, Frederick E. Krizman, Agnes Pace, Vida Shiffner, Michael Telich, Cecelia Wolf

Statutory Agent and Parliamentarian: Paul J. Hribar, L.P.A.

SLOVENE HOME FOR THE AGED AUXILIARY (Meets every 4th Thursday at SHA at 7:30 p.m.)

President: Anne Ryavec
Vice-Pres.: Tonia Grdina Hinkle
Sec.: Bertha Richter

Treasurer: Emilee Jenko, 16114 Huntmere Ave., Cleveland, OH 44110, tel. 486-3069

Corr. Sec.: Helen Levstick

Committee Chairpersons:
Historian: Nettie Mihelich

Liaison Officer: Jean Krizman
Publicity: Madeline Debevec
Reporter: Eleanor Pavey
Welfare: Nettie Mihelich

THE SLOVENIAN AMERICAN NATIONAL ART GUILD

President: Justine Skok
Vice Pres.: Jean Krizman
Secretary and Rec. Secy.: Nancy Walden

Auditors: Sophia Opeka, John J. Streck, Carol Sadar
Membership: Eleanore Rudman, Katherine Dissauer

Chairwoman of Heritage and Stitchery and Design: Doris Sadar
Consultant: August B. Pust
Bylaws: Nancy Walden

Exhibits: Mildred Hoegler

Federation of Slovenian Natl. Homes: John Habat
Historian: Maria Dimitrijevic
Newsletter Chairwomen: Doris Sadar and Mary Sell
Meetings: Third Monday of each month (except July and August) at 7:30 p.m. at Slovenian Society Home, Recher Ave., Euclid, Ohio

AMERICAN SLOVENE CLUB
President: Gene Drobnič
Vice Pres.: Emilee Jenko
Rec. Secy.: Terri Hocevar
Corr. Secy.: Agnes Koporc
Treasurer: Esther Rossman

Committee Chairpersons:
Cultural Gardens Representative: Gene Drobnič (Alternate: Terri Hocevar)
Historian: Nettie Mihelich
Slovene Home for the Aged: Carolyn Budan
Hospitality: Fran Hrovat
Sunshine: Alyce Royce
Membership: Fran Lausche
Publicity: Madeline Debevec
Board of Trustees:

Chairperson: Eleanor Pavey, Dorothy Urbancich, Madeline Debevec, Alice Lausche, Mildred Hrovat

Meetings are held on the first Monday of each month, except July and August, at Broadview Savings Club Room, 26000 Lake Shore Blvd., Euclid, Ohio

KLUB LJUBLJANA
Predsednica: Kristine Kovach
Podpreds.: Sophie Skepic
Tajnica: Stephanie Segulin
Blajničarka: Mary Ster
Zapisnikarica: Jane Novak

Nadzorni odbor: Ceal Znidar, Joseph Mateyka, Rudy Lokar
Poročevalc: Rudy Lokar

Seje se vršijo vsak zadnji torek v mesecu ob 7.30 zvečer v SDD na Recher Ave.

SLOVENSKA TELOVADNA ZVEZA V CLEVELANDU

Starosta: Janez Varšek; tajnica in blagajničarka: Meta Lavriša, 1076 E. 176 St., Cleveland, OH 44119; načelnik: Milan Rihtar; vadičski zbor: Milan Rihtar, John Varšek, Meta Lavriša, Marija in Majda Ritosa.

Telovadne ure: vsak četrtek od 6. do 10. zvečer v telovadnici pri Sv. Vidu.

SLOVENIAN SPORTS CLUB
2858 Hayes Drive
Willoughby Hills, OH 44094
946-4039

Predsednik: Ed Skubitz
Podpreds.: Michael Dolinar
Tajnik: Tomaž Veider
Blagajnik: Leo Vovk
Načelnik odbora: Andrew Celestina

Odborniki: Andrew Celestina, Michael Dolinar, Stan Knez, Smiley Ramsak, Edward Skubitz, Robert Stepec
Pravni svetovalec: Tom Lobe

BALINCARSKI KROŽEK SLOVENSKE PRISTAVE

Predsednik: Toni Švigelj
Podpreds.: Feliks Breznikar
Tajnik: Joseph Marinko
Blagajnik: Toni Škerlj

Odborniki: Ani Breznikar, Angelca Debeljak, August Dragar, Lojze in Angelca Hribar, Lojze in Micka Mohar, Stane Sveiger, Cilka Švigelj, Janez in Tončka Švigelj, Ignac Tavčar, Slavka Sečnik, Helena Mišmaš, Tončka Berkopec
Nadzorni odbor: Jože Dovjak, Jože Sojer, Ferdo Sečnik
Seje se vršijo po dogovoru

Dramatska društva

Dramatic Societies

ODBOR DRAMATSKEGA DRUŠTVA LILJA za leto 1985-1986

Predsednik: Frank Zalar ml.
Podpreds.: Matija Grdadolnik
Tajnica: Martina Košnik
Blagajničarka: Rezka Jarem
Zapisnikar: Miro Odar
Programski odbor: Ivan Hauptman, Ivan Jakomin, Srečo Gaser, Peter Dragar, Zdenka Zakrajšek, Mojca Slak, dr. Milan Pavlovčič
Odrski mojster: Slavko Štepec
Arhivar: Srečo Gaser
Bara: Rudi Hren, Tone Štepec, Miro Celestina, Peter Celestina
Kuhinja: August Dragar, Anica Nemeč, Julka Zalar
Reditelji: Jože Tomc, August Dragar, Matija Hočevar
Knjižničar: Srečo Gaser
Športni referent: Frank Zalar st., Matija Grdadolnik
Nadzorni odbor: Frank Hren, Viktor Kmetič, Stane Krulc
Seje se vršijo prvi ponedeljek v mesecu ob 8. uri v prostorih Slov. doma na Holmes Ave.

LADIES AUXILIARY SLOVENIAN SOCIETY HOME RECHER AVE., EUCLID, O.

President: Mary Kobal;
V. President: Christine Kovatch;
Secy.-Treas.: Mary Ster, 1871 Rush Rd., Wickliffe, O. 44092, tel. 944-1429;
Rec. Secy.: Marica Lokar;
Audit Comm.: Christine Kovatch, Danica Hrvatin, Norma Hrvatin;
Shrimp & fish fry every Friday from 11. a.m. to 8.30 p.m. Also on the menu are goulash & polenta, sauerkraut & sausages, breaded pork & breaded chicken.

BALINCARSKI KLUB NA WATERLOO RD.

Predsednik: Mate Zaharija
Podpredsednik: Ivan Viskovich
Tajnik: Mario Grbac
Blagajnik: Joseph Puhalj
Zapisnikar: Luka Mejak
Nadzorniki: Joseph Ferra, Stanley Grk, Tony Sturm
Kuharici: Emma Grk, Caroline Lokar

Seje sklicuje odbor. Balinjan čez zimo v lepih in gorkih prostorih od 11. dop. do 12. ure opolnoči za moške in ženske. Letna članarina \$5. Novi člani dobrodoši.

S.K.D. TRIGLAV

Milwaukee, Wisconsin
Duhovni vodja: Rev. Dr. Joseph Gole

Predsednik: Jože Kunovar
Podpreds.: Ivan Bambič
Tajnica: Marta Mejač
Zapisnikarica: Marija Kadunc
Blagajničarka: Milka Modic
Pomočnica blagajničarke: Helen Fronha

Upravnik parka Triglav: Franjo Mejač

Pomočnik upravnika Parka: Stanko Yaklic

Pevovodkinja: Mara Kolman
Športni referent: Janez Mejač

Zastopnik S.K.D. Triglav pri USPEH: Jože Kunovar

Dopisnik za Ameriško Domovino: Alojz Galic

Bara: Dan Mejač

Kuhinja: Loni Limoni

Nadzorni odbor: Karel Maierle, Rezi Kotar, Janko Limoni

Razsodišče: Ludvig Kolman, Luke Kolman, Janko Levičar

THE AMERICAN SLOVENIAN CLUB OF SOUTH FLORIDA

President: Ellie Michaels Meuser

Vice Pres.: Jennie Washio

Treasurer: Dick Flynn

Financial Secy.: Paula Beavers

Recording Secy.: Mamie Willis

Trustees: Cyril Grilc, Bill Zupanc,

Edw. Blatnik

Meetings at 2 p.m., first Sunday of the month, at Nob Hill Hall, 10400 Sunset Strip, Sunrise, Florida 33322.

Mimogrede iz Milwaukeeja

(Nadaljevanje s str. 3)

pristaš SLS in SK Primorja, kjer je tudi tekmoval v lahki atletiki.

V tistih letih je Ivan rad in veliko bral, in zmeraj, kadar je imel priliko, posebno v nedeljah, rad prihitel elegantno oblečen na ljubljansko promenado, kjer se je trlo mnogo lepih dekle in fantov, od glavne pošte proti Tivoliju, največja gneča pa je bila na Šelenburgovi ulici pred kavarno Zvezda, kjer je na vrtu igrala vojska godba pod vodstvom majorja dr. Čerina. Popoldne ali zvečer pa je jubilant Ivan rad zahajal v dramsko ali operno gledališče, po predstavi pa v Daj-Dam ali kavarne.

Vse to lepo mladostno življenje se je končalo z začetkom katastrofalne druge svetovne vojne in komunistične revolucije v Sloveniji in Jugoslaviji.

Ko so Nemci zasedli zgornjo polovico Slovenije, Italijani pa spodnjo z Ljubljano na čelu, so začeli preganjati zavedne Slovence. Med temi je bil tudi Ivan in so ga poslali v internacijo na Rabu, kjer je dolge meseca stradal, mnogi interniranci pa so od lakote umirali.

Po razsulu fašistične Italije se je naš slavljenec vrnil na svoj dom. Pa ne za dolgo. Kot zaveden Slovenec in antikomunist se je moral z drugimi tisoči leta 1945 posloviti iz rojstnega kraja in se podati v sosednjo Avstrijo. Le tako so se lahko rešili. Življenje v logorjih ni prijetno, živi se v pomankanju, za tiste, ki se znajdejo, pa ni tako obupno.

V spitalskem logoru se je slavljenec Ivan oženil s sorokakinjo, brhko Vido Krišicevo, ki mu je povila tri sinove: Franka, Edija in Janeza, ter hčerko Vidko. Vsi otroci so odlično preskrbljeni, poročeni in imajo že lastne otroke.

Po parletnem življenju v avstrijskem taborišču sta Jakoševa prejela dovoljenje za

Rojaki! Priporočajte Ameriško Domovino svojim slovenskim priateljem in znancem!

WEST PARK BUTTON BOX CLUB

Cleveland, Ohio

President: Ella Samanich (tel. 243-6696)

Vice Pres.: Edward Valentine

Secy-Treas.: Mimi Stibil

Recording Secy.: Leona Nicifera

Music Dir.: Any Fixel

Auditors: Rudy Pivik, Joseph Miritic

Public Relations: Albina Capek, Mimi Stibil

Members: Dennis Madigan, Bill Iversic, John Carroll, Ed. Anderson

POLKA BOOSTERS CLUB

Cleveland, Ohio

President: Agnes Sullivan, 25611 Lake Shore Blvd., Apt. F16, Euclid, OH 44132, tel. 261-1124

Vice President: Cheryl Muranko

Treasurer: Fran Marn

Secretary: Fred Zerovnik

Corres. Sec'y.: Dorothy Mikula

Sgt. at Arms: Joe Skrovan

Meetings are first Sunday in February, May, August and November, at I.C.A. Hall, 15901 St. Clair Ave., at 6:00 p.m.

naselitev v ZDA. Takoj ko sta prišla v Milwaukee, sta se naselila pri prijateljih na West Allisu. Z ženo sta se takoj zaposlila. Jubilant Ivan je takoj dobil zaposlitev v usnjarski tovarištvu, kjer je delal vse do svoje upokojitve. S pomočjo svoje žene Vide in s svojimi delavnimi rokami sta si ustvarila veliko domačijo z velikim travnikom, kjer uživata jesen svojega plodnega življenja. Njegov priatelj, pokojni pesnik Marjan Jakopič, je v svoji pesmi eni kitici počastil Ivana:

...Z rokami svojimi garal si delal,
bil si med onimi, ki le grade,
ki se resnice nikdar ne boje,
zgarane so morda zdaj
Tvoje roke,
a dale kruha so dovolj -
ze ženo in otroke...

Slavljenec Ivanu Jakošu prijateljsko čestitamo k njegovi sedemdesetletni življenja, s toplo željo, da mu Bog nakloni še dolgo vrsto let zdravega življenja, v veselje svojih družini, soborcem in prijateljem. Pozdravljen!

A.G.

Novi grobovi

(Nadaljevanje s str. 1)

S.N.D., Louisa in Ferdinand, zaposlen pri Reliance Electric 25 let, do svoje upokojitve leta 1976. Privaten pogreb je bil v oskrbi Gr